Год. II. ШУМЕНЪ, 15 Декемврий 1928 год. Брой 42.

НАРОДЕНЪ БУДИТЕЛЬ

АБОНАМЕНТЪ: за година 50 лева. предплатени на два пжти.

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ за ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА и ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ-Шуменъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по 1 левъ на кв. см.

БРОЯ 1 левъ.

Никола Василевъ

не ще приема на именния си день, поради отсжтствие отъ града.

Благодарность

По случай смъртьта на добриятъ ни и непрежалимъ съпругъ, баща и сродникъ

Иванъ Александровъ

изказваме нашата дълбока благодарность: на свещеникъ Димитъръ Попвасилевъ и нар. представитель Борисъ Ефтимовъ, които казаха добри и мили думи за успокоение на опечаленитѣ; на чиновницитѣ при Шуменската Градска община; на Под. зап. д-во „Князъ Кирилъ Преславски"; на д-во „Юнакъ Крумъ" и на всички други дружества, които поднесоха вѣнци на гроба на покойника. И на всички роднини, приятели и познати, които съ своитѣ устни и писмени съболезнования засвидетелствуваха почитьта си къмъ милия имъ покойникъ.

Шуменъ, 10 XII 1928 г. **Отъ опечаленитѣ.**

ФОТО ЛЮБИТЕЛИ!

Всички фотоматериали и химикали „AGFA" при

„Царевецъ" О. О. Д-во

Подъ хотелъ „БЪЛГАРИЯ" срещу ДВОРЕЦА.

СОФИЯ — ЛЕВСКИ 1.

ВНИМАНИЕ!

Г. Г. учителитѣ отъ всички училища!

САМО ПРИ „ЦАРЕВЕЦЪ" О.О.Д-ВО

СОФИЯ — Левски 1 срещу ДВОРЕЦА подъ хотелъ „БЪЛГАРИЯ"

ще намѣрите на складъ всички видове училищни пособия и помагала за всички отрасли на науката отъ прочутата Германска фирма Kochler & Volckmar — Laipzig.

СПОРТИСТИ!

Очаквайте въ най-скоро време мотоциклетитѣ **D. K. W.** най-реномираната свѣтовна марка, сензацията на рекордитѣ въ Европейския континентъ. 4, 8 и 14 конски сили.

при „Царевецъ" О. О. Д-во

СОФИЯ.

подъ хотелъ БЪЛГАРИЯ Левски 1 срещу ДВОРЕЦА.

П. Мариновъ— у-ль, с. Драгоево, Преславско.

Да вземемъ поука!

Всѣки отъ насъ е челъ или слушалъ за нашитѣ робски години, за тежкото гръцко и турско иго и кържалийски времена. Колко възстания сж дигани, колко опити сж правени да се отърве народа ни отъ робскитѣ вериги! Колко градове и села сж опожарени, колко жертви сж дадени и колко кърви сж пролѣти докато се изкупи нашата свобода. Ще оценимъ ли тая скжпа свобода?

Нашиятъ животъ се е устройвалъ и устройва зле. Народътъ ни се разпокжсва, пакости си единъ на други. Малко време и стремежъ се отдѣлятъ за култивиране на занаятитѣ —да се направятъ по доходни и по леки (особено земледѣлието). Културнитѣ придобивки се възприематъ много бавно и трудно или пъкъ не се възприематъ. Властьта се желае, за да се използва и за да се потискатъ всички ония, които не мислятъ като властвуващитѣ, изходящи отъ коя и да е партия, а не и за доброто на отечеството и народа ни. Партийното се поставя повисоко отъ закона. Партизанщина навсѣкжде и навредъ се насажда. Народътъ се разпокжсва на партии и партийни групи и групички, враждебно настроени, готови да се нахвърлятъ въ война— да създадатъ размирици. Достойното чиновничество се смѣня, а мѣстата му се попълватъ отъ партизанския „интелигентенъ катъръ"—недостойници безъ образование и цензъ, кандидати за голѣми служби, каквито могатъ да взематъ само чрезъ партията. Такива чиновници сж случайни въ държавния ни животъ. Случайни сж и всички управници, дошли по недостоенъ пжть на власть,—избрани съ силата на камшика и тормоза, и като такива, гледатъ на своята власть на случайность, бързатъ да я използватъ за себе си, да ограбятъ по простенъ и непростенъ начинъ държавната хазна и да отмъстятъ на своя противникъ. А време да работятъ за народа, за отечеството, за държавата настава, макаръ въ предизборния день да сж дали предъ народа купъ обещания, че ще построятъ мостъ, ще прекаратъ желѣзница, ще дадатъ на населението отъ държавната гора, ще оземлятъ безимотнитѣ, ще намалятъ данъцитѣ и много др.

Изборътъ се свършва. Кандидатитѣ на тая или оная партия спечелватъ. Минаватъ години, две, три, а „истинскитѣ народни водачи" се не виждатъ. Народътъ би забравилъ и имената имъ, ако пресата не съобщава за тѣхнитѣ „народни" и „отечествени" дѣла — злоупотрѣба на нѣкаква скромна сума 500 или 800 хиляди лева, или предизвикано сбиване въ нѣкое село или градъ, окжсана брадата на нѣкого, или пъкъ го пребили, и редъ другу „народни" подвизи.

Народътъ ни нѣма нужда отъ такива „народни водачи", а държавата ни — отъ такива „държавни" и отечествени „добродетели".

Народътъ трѣбва да се очисти отъ предизборнитѣ акробати. Той трѣбва да докаже, че е достатъчно лъганъ и че не ще вече голи обещания и залъгалки, а дѣла, дѣла народни, отечествени и държавни. Той трѣбва да очисти държавната снага отъ червея, що я прояда, и навреме да му въздаде заслуженото.

Може ли да се нарече добъръ държавникъ оня, който е готовъ за лични и партийни интереси да хвърли държавата въ пропасть, който не може да прецени колко жертви и кърви струва свободата на народа ни.?

Може ли да бжде добъръ управникъ и чиновникъ оня, който несмѣтно пилѣе държавната пара, когато въ сжщото време на мегдана бирника продава покжщнината на данъкоплатеца, за да му събере данъка?

Народътъ ни има нужда отъ истински народни водачи, отъ разумни чиновници, отъ вдъхновени синове-отечественолюбци, които да го водятъ къмъ спасителния брѣгъ — миренъ и сносенъ животъ.

А кой ще ги отхрани и откърми тия синове? — Народътъ. Безпорно народътъ. А за да може да постигне тая благородна задача, той трѣбва да се просвѣти и облагороди.

„Силата и слабостьта на държавитѣ, процъвтяването или разлагането на народитѣ, не зависи само отъ достойнството или нищожеството на управницитѣ. Управницитѣ, каквито и да сж тѣ—добри или лоши, герои или злодеи—винаги сж отражение на своя народъ.... Тѣ сж винаги такива, какъвто е и самия народъ. Ето защо отдавна е казано, че всѣки народъ има такова правителство, такива управници, каквито е заслужилъ."—Казва Григорй Петровъ.

Следва края.

За църквитѣ

Приходо-разходна книга лв. 90·-
— отъ 100 листа —

Квитанционна книга лв. 30·-
— отъ 50 листа —

при Книгоиздателството „СПАСЪ ПОПОВЪ" — Шуменъ.

Ипия Краевъ.

Шуменъ и книжнината ни по освобождението.

(Приносъ къмъ историята на града).

2.

Въ *1833 г.* била отпечатана книгата *житие светаго Алексия чоловѣка Божия* за прочитание и умиление душевно, съчинено на стихи на языкъ славено-болгарский, а посвещено на синове и чада болгарски, изъ презѣлна любовь отъ Константина Огняновича, родомъ Серба. Издаде се съ иждивение того-же. Тоя сърбинъ казва въ предговораси къмъ „прелюбезнитѣ" му българи, че имъ желае „истинно благополучие, благородно имение, и нетлѣнно сокровище, кое е *просвѣщение и благообразование душевно*" . . . „да возсия, казва той, благодатна луча премудрости . . въ Болгария, кое е отечество Ваше, коего се Ви обаче днесъ стидите, какво що видехъ многихъ да се отричатъ отъ това име Болгаринъ". . . „Они се помешали едни съ греци, други пакъ съ Власи и називатсе и они тако, и като безумни гнусатсе отъ своего рода, языка и имене, ако би имъ име Болгаринъ безчестие приносило." Въ думитѣ на тоя братъ—сърбинъ, душата на когото не била отровена отъ великашкитѣ стремежи и идеи на днешнитѣ шумадийци, звучи горчивиятъ укоръ на Отца Паисия отъ 1762 година!

Въ тая година била отпечатана и *Аритметиката* или наука числителна. За болгарскитѣ деца кратко и весма ясно сочинена отъ сущаго изъ Дупница Македонска Хрисанта Павловича, учителя въ славеноелленското въ Свищовъ училище. . . . Отпечатани сж и имената на *любородните* спомоществователи на книгата: помогнали въ Големиа Терновъ—49, въ Габрово—94, въ Елена—69, въ Трезна—16, въ Дреново—19 въ Беброво 24,Кадди—Чифликъ—8, въ Бричово—6, (древни)—24 Филибе—156, въ Систово—270, въ Враца—75, въ Видинъ—45, въ Казанлъкъ—16, въ Плевенъ—65, въ Букурещъ—20, въ Самоковъ—15, въ Белиградъ—19, всичко 991.

Първата книга, въ която се споменува името на града Шуменъ, е отпечатаната въ 1843 г. Тя е книгата „нарицаемая" *Митарства.* Напечата ся сосъ иждивението Г. Хаджи Найденъ Иоанновича учителя и книгопродавца жителя Татаръ-Пазарчичкаго, заради душевно спасение на православнитѣ християни. Тамъ се казва: *„Отъ тия Митарства ще се намиратъ за придаване* Въ Букурещъ Гюргиово, Терново, Габрово, Трявна, Дрѣново, Севлиево, Турчетата, Лѣсковица, Арбанасъ, Орѣховица, Елена, Котелъ или Казанъ, Силистра, *Шуменъ,* Рухчук, Свищовъ, Ловечъ) Цена на тая книга 1 рубие."

Въ сжщата *1843 г. за прьвъ пжть* се срѣщатъ записани спомоществуватели (родолюбиви стицатели) отъ *Шуменъ* —68 души за книгата *Общое землеописание.* . перво на свѣтъ издано трудомъ *Константина Г. Фотинова.*

Въ по-подиресшнитѣ години имена на *Шуменци* като спомоществуватели се срѣщатъ въ следнитѣ книги:

1844 г.

Пѫрвичка българска граматика, написа Иванчо Андреовъ (75 души),

Историята на Славенно-болгарския народъ. . . на славянноболгарския езикъ преведена отъ Петра Сапунова. (69 д.)

Православное учение или сокращенно *Християнско Богословие. . .* преведено на Български и издано. . . отъ священноинока хилендарскаго Илариона Стоянова Еленченина (35 д.)

1846. г.

Хигиономия сирѣч *за да си вардимъ здравието. . .* приведена на бѫлгарскиятъ езикъ отъ Савва Х. Илиевича Доброплоднаго Сливненина. (104 д.)

1850. г.

Диплография или какъ ся дрьжатъ търговски книги отъ Стояна и Христа Д. Караминкова (44 д.)

Огледало за болгарскитѣ училища или Правила заради воспитанието на дѣтцата. . приведени на нашъ языкъ. . .отъ Стефана П. Николова Изворский Котлянецъ (33 д.).

Презъ тази година била отпечатана и книгата *Людитель на Болгарското просвѣщение* отъ Милана Давида Рашича православа (свезка прва), *която се „подноси на. . Общество Славено-Болгарско въ Шуменъ като знакъ на вѣчно воспоменание зарадъ воздвижения гимназиалнаго заведения".*

1851. г.

Отговоръ на г. Борсевата книжка називаема Вопросъ на святитѣ мѣста отъ французки языкъ, иждивениемъ П. Х Хр. П. Т. (по въпроса на „кого принадлежи Божий гробъ") (7 д.)

1852. г.

Водитель за взаимнитѣ училища, сочиненъ отъ Савва И. Доброплоднаго Управителя на *Шумненскитѣ* училища (101 д.)

Опитна численница. Отъ Х. Вафа. Първо преведенна на Българо-славянский язикъ отъ списателиевъ ученикъ Х. Златевичъ Михаила учителя на Шуменъ... Довърши превода въ Шуменъ на 10 Декември 1850 Христо Златевича Михаилъ— посвящава малѣйший трудецъ на непреривната ревность за народното просвещение на Юностьта за която се преведи (318 д.)

1853 г.

Писменикъ (писмовникъ) сочиненъ отъ Савва И. Доброплоднаго Сливнянина (139 д.)

Михаль. Комедиа на четири дѣйствия, приготовленна отъ Савва И. Доброплоднаго (75 д.)

Памена уженена. Комедия отъ Карола Голдонио. Сега перво на Болгарски преведена отъ Дѣвица И. П. Г. Е. (Уроженница Ески-Заорская (31 д.).

Земледелие сжставлено отъ Никола Икономовича жеравнянца (83 д.).

1354 г.

Часть втора на *Священната История Новий Завѣтъ.* Написася отъ Христя Златевъ Михаила (133 д.)

1855 г,

Повѣсть или Поучение Християнское... преведено на Българский язикъ отъ Петра Давидова (4 д.)

1856 г.

Евангелие поучително. Събралъ отъ славянски и отъ гречески Софронив Епископъ Врачанский (това е второ издание *„Софронието“)* (26. д.)

1837 г.

Скратение на Турската история... преведена... отъ П. Р. Славейковъ... за употребение въ българскитѣ училища (10 д.).

1858. г.

Писма за службѣтѫ Божия въ православнятѫ цьрквѫ (преведени) отъ И. С. Владикинъ Търновца, а напечатана съ издивението на Неша Недѣлкова Коприщенина (45 д.).

Трьговско ржководство за търгуване, промишленность, мореплаване и за търговски дѣлания... Преводъ А. П. Гранитскаго (6. д.)

Кратка *всеобща история* отъ Смаралдова, преведена отъ И. Груева (51 д.)

Средства за предварване за заравянието на мнимоумрѣлитѣ или примрѣлитѣ человѣци... преведено отъ Захария Княжеский (104 д.).

Следва.

Дим. Ив. Загорски.

Просякъ.

Камбаненията звънъ го пробуди отъ унесеността, въ която бѣше изпадналъ. Време е... Трѣбва да бърза, до като богомолцитѣ не сж излѣзли отъ черква, защото пропусне ли ги, той трѣбва да се върне въ своята колиба безъ пукната пара или кжсъ хлѣбъ.

А времето е тъй противно. Небето свиснало, като че ли се допира до земята. Тъмни сивооловни облаци висятъ надъ разкалняната земя и съ хладни капки ситенъ дъждъ целуватъ сградитѣ на стихналия градъ. Влажно и студено. И какъ мжчително действува това върху нервитѣ. По лицата на всички минувачи се чете лошо настроение.

Чукъ.. чукъ... чукъ... чукъ, чукаше равномѣрно съ тояжката си по плочитѣ на тротоара старията и сгърбенъ просякъ.

— Добро утро, дѣдо Илия-я! На добъръ часъ!

— Далъ Богъ добро, чедо.

— Много си закъснялъ тая зарань. Трѣбваше до сега да отворишъ сергията, му се присмѣ нѣкой.

—Ехъ, сполай на Бога. Времето такова... малко противно... та не можахъ по рано, но добъръ е Господъ.

И пакъ чукъ.. чукъ, чукъ... чукъ -- продължаваше да трака еднообразно и отмѣрено съ подкованата си тояжка. А дъждътъ непрестанно валѣше, проникваше презъ скжсанитѣ му дрехи, които не можаха да скриятъ изстиналитѣ му меса и достигаше чакъ до коститѣ.

Той стигна. Въ коридора на предверието бѣше сжщо студено и неприветно. Въздухътъ преситенъ съ влага.

Седна въ жгъла върху една издадина на стената и се сви безпомощенъ и премръзналъ. Треперѣше цѣлъ. Старческото му тѣло се тресѣше отъ студъ.

— Подарете.. Подарете за Бога! Смилете се надъ единъ нещастникъ... Богъ да Ви дава животъ и здраве, добри хора.

Думитѣ му се отекваха и замираха изъ неприветния сводъ.

Една премръзнала муха се търколи отъ тавана и падна предъ блюдото му. Той я загледа и се замисли.

Единъ по единъ богомолцитѣ излизаха и бързишката си отиваха, заровилъ се всѣки въ своята мисъль и грижи.

Утихна коридора. Нѣмаше никой. Тогава той стана, наложи скжсаната си шапка и прибра блюдото, въ което имаше само нѣколко дребни монети.

Той въздъхна. По съсухрената му буза се търколи една сълза.

Дали отъ мжка или отъ съжаление къмъ хорската жестокость бѣше тая сълза?!

Вѣтърътъ сви лудо, запищя зловещо надъ близкитѣ кумини, понесе Богъ знай отъ де единъ капналъ листъ и го блъсна въ лицето на стария просякъ.

А дъждътъ неспирно вали...

ХРОНИКА.

Женското дружество „Родолюбие“ кани гражданството на своята традиционна танцовална вечеринка на 15 т. м. въ салона на Военното събрание.

Отъ Настоятелството.

Празниктътъ на „Христ. младежь“, 4 декември, въ повечето градове и по-голѣми села изъ България се е отпразнувалъ съ известна тържественость. Ученицитѣ вече свикнаха съ този день и го чакатъ съ нетърпение. Радватъ се и родителитѣ. Свещеницитѣ навсѣкжде сж държали сказки въ училищата, раздавали сж кръсчета и брошури. Интересенъ е следниятъ фактъ. Всѣко кръстче струва единъ левъ. Единъ младъ християнинъ отъ Шуменъ, който има малко дете въ училището, закупилъ стотици кръстчета, които раздалъ за праздника даромъ на децата. Колко е мила неговата постжпка! Неможемъ да съобщимъ името му, но го похваляваме отъ сърце.

Празникътъ на „Хр. младежь“ е отпразнуванъ тази година особно тържествено, както ни съобщаватъ, и въ гр. О. Пазаръ. Енор. свещеникъ, Сакеларий Кълчишковъ, билъ поканенъ да говори предъ ученицитѣ отъ неп. гимназия и прогимназията, предъ които е говорилъ, като е билъ изслушанъ съ внимание. На вечернята срещу празника и на самия праздникъ, сж били доведени въ църква всички ученици, дето свещеникътъ имъ говорилъ за значението на празника, следъ което ученицитѣ и всички учители (това заслужава особно внимание) се причистили.

На 10 того биде погребанъ шуменскиятъ гражданинъ Ив. Александровъ, единъ почтенъ искренъ и извънредно добродушенъ човѣкъ. Не се помни опѣло въ Шуменъ съ такъвъ небивалъ напливъ отъ хора, близки, познати и приятели на покойникъ. Църквата бѣше буквално препълнена. Тукъ имаше турци, ерменци, евреи —приятели на покойника. А Ив. Александровъ нѣмаше нѣщо друго особено забележително, освенъ кротостьта и добротата на своето сърце. Това отбелѣзваме, за да кажемъ, че добриятъ човѣкъ понякога се оценява още тукъ на земята и че всички ние и да оставимъ несмѣтни богатства, тѣ не струватъ нищо. Иматъ цена само добритѣ чувства и спомени, що сме оставили въ душитѣ на хората.

Враговетѣ на църквата сж много. Въ столичния в. **Независимость** единъ анонименъ врагъ на Соф. Митрополитъ Стефана (лесно се напада изъ за угла. Голѣми храбреци сж ония, които плещатъ по вестницитѣ, срещу този и онзи, ала винаги анонимно) го обвини въ предателство и шпионажъ. Въ тукашния вестникъ „Шуменски вести“ уважаемиятъ г-нъ Хр. Герчевъ бърза да популяризира тази сензация, като опредѣлено твърди, че Митрополитътъ действително е извършилъ предателство, защото това пишелъ нѣкой си „Мирянинъ“ отъ Бургасъ и другъ отъ София. Всичкитѣ тия писачи, обаче, не желаятъ да вематъ въ предъ видъ онова, което написа въ в. **Националенъ подемъ** г. Любомиръ Бобевски, отъ което се вижда, че Митрополитъ Стефанъ е билъ замоленъ, и даже заставенъ, въ името на доброто на България да влезе въ преговори съ нѣкои видни съглашенски представители. Не желаятъ тия анонимни „смѣлчаци,“ отъ чиито „писания“ бърза да се възпол. Хр. Герчевъ, да разбератъ, че Св. Синодъ оставяна разположение множество официални и частни документи всѣкиму, отъ които се вижда, че бившиятъ нашъ пълномощенъ министъръ въ Швейцария, Пасаровъ, е молилъ частно и официално Митрополита (тогава Архимандритъ) да влезе въ разговоръ съ съглашенцитѣ, разговори, които враговетѣ на Митрополита наричатъ предателство, а други, на които отива по смѣткитѣ, го приповтарятъ. Онѣзи които обвиняватъ Митрополита въ предателство, до като не прочетатъ и изследватъ тия документи, нѣматъ право да говорятъ, защото се показватъ несъвестни. Но нали трѣбва да се храни обществото съ сензации, иначе не ще купува вестницитѣ!

По онѣзи тежки години за България и др. наши съюзници, австрийскиятъ императоръ Карлъ тоже бѣше писалъ писма до свои близки сродници въ Франция, на които търсѣше съдействието за сключване на сепаративенъ миръ. Никой, обаче, не нарече императоръ Карла предатель. Ако бѣ се сключилъ миръ отъ страна на България година преди програма, когато Митрополитъ Стефанъ е водилъ въпроснитѣ преговори, сигурно България не щѣше да стигне безизходното положение, въ което изнемогва отъ 10 години. Тогава Митрополитъ Стефанъ не щѣше да бжде предатель, а заслужилъ на родината си българинъ. Но трѣбва нѣкой да се хули. Колкото той е по високо стояще лице, толкова сензацията е по-голѣма.

Единъ гражданинъ, търговецъ, ни пише. че манифактуриститѣ българи въ града все повече намаляватъ и западатъ. Той дава следнитѣ статистически данни за нашия градъ:

Презъ 1872 год. е имало манифактуристи българи — 80 души

Презъ 1894 год. — 33 души
Презъ 1903 год. — 23 души
Презъ 1928 „ — 5 души

Въ замѣна на това прогресивно се увеличава числото на евреитѣ манифактуристи. Търговецътъ тварди, че мнозина евреи изкуствено предизвикватъ фалименти, за да имъ се прави 30--40% намаление на паричнитѣ имъ задължения, а следъ това отново подновяватъ търговията си или бѣгатъ въ странство. По този начинъ тѣ съсипвали българина търговецъ. Жалко е, че българитѣ бѣгатъ да купятъ, какво да е винаги отъ евреинъ. Знаятъ, че евреинътъ ще ги излъже, а българинътъ търговецъ обикновено не се пазари. Той казва цена, на която му е възможно да продаде стоката си. Евреинътъ винаги казва за всичко превисока цена и винаги следъ това отстжпва, ала макаръ да отстжпва половината, даже 3/4 отъ първоначалната цена, той пакъ печели. Нима не разбираме това, а се оставяме винаги да бждемъ лъгани?

Освенъ това, пише нашиятъ дописникъ, българската младежь, каквото и училище да свърши, бѣга отъ търговията и отъ занаяти, а гледа все чиновническо мѣсто да вземе. Затова ще станемъ пълни икономически роби на евреитѣ и др. чужденци.

При погребението на Ив. Александровъ нѣкой по погрѣшка е взелъ чуждъ бастунъ. Нека бжде добъръ да го донесе въ църква, за да се предаде на притежателя.

Препись.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

Шуменски Окржженъ Сждъ Гражданско отдѣление, въ разпоредително заседание на 5 Декември хиляда деветстотинъ двадесетъ и осма година въ състав:

Председатель: Юр. Бѣлчевъ
Членове: П. Бояджиевъ, Ст. Кировъ

при и. д. подсекретаря Вл. Чавдаровъ, с. к., и при участието на зам. Прокурора Т. Кириловъ слуша доложеното отъ чл. Сждията Ст. Кировъ ч. гр. дѣло № 929 по описа за 1928 год. по усиновяването на Нико Григоровъ Никовъ отъ с. Янково, Преславска околия, отъ страна на Георги Димитровъ Топчиевъ отъ с. Черни Връхъ Преславска околия.

Сжда като изслуша доклада и книжата, приложени къмъ дѣлото, на основание чл. 37 отъ закона за припознаване незаконородени деца и пр.

ОПРЕДѢЛИ:

Допуща усиновяването на Нико Григоровъ Никовъ отъ с. Янково, Преславска околия 19 годишенъ отъ страна на Георги Димитровъ Топчиевъ отъ село Черенъ Връхъ, Преславска околия, 50 годишенъ вдовецъ.

Настоящето опредѣление да се обнародва въ Държавенъ Вестникъ и мѣстния такъвъ, като за усиновяването се издаде удостовѣрение на усиновителя.

Председатель: (п) Юр. Бѣлчевъ
Членове: (п) П. Бояджиевъ, (п) Ст. Кировъ
И. д. Секр.: (п) Вл. Чавдаровъ

ВѢРНО:

На Шумен. Окржженъ Сждъ,
Секретарь: П. Ганчевъ.

МОТОРЪ ДОЙЦОВ (12 К. С.)

МАЛКО УПОТРѢБЯВАНЪ
НАПЪЛНО ЗАПАЗЕ
ПРОДАВА на ИЗНОСНА ЦЕ
КНИГОИЗДАТЕЛСТВОТ
„Спасъ Поповъ“ — Шумен

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 216

На 29 Декември 1928 г по изп. д. № 216|928 год. продамъ въ гр. Преславъ публиченъ търгъ разни д жими имоти, оценени 2000 принадлежащи на Бони Кин отъ гр. Преславъ, за въ по на Петко Василевъ отъ Шуменъ.

гр. Преславъ 12. XII 1928 г

Сждия Изпълнитель: Б. Каре

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 304

На 29 Декември 1928 г по изп. д. № 304|928 год. продамъ въ гр. Преславъ публиченъ търгъ разни д жими имоти, оценени 8500 принадлежащи на Начо Д бревъ отъ с. Хасаново, за полза на Димитъръ Чауше отъ гр. Преславъ.

гр. Преславъ 12 XII 1928 г

Сждия Изпълнитель: Б. Каре

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 465

На 29 Декември 1928 г по изп. д. № 465|928 год. продамъ въ гр. Преславъ публиченъ търгъ разни д жими имоти, оценени 3000 принадлежащи на Юрданъ Маринов отъ с. Осмаръ, въ полза на Петко Васил отъ гр. Шуменъ.

гр. Преславъ 12. XII 1928 г

Сждия Изпълнитель: Б. Каре

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 464.

На 29 Декември 1928 г по изп. д. № 464|928 год. продамъ въ гр. Преславъ публиченъ търгъ разни д жими имоти, оценени 2000 принадлежащи на Радушъ И новъ отъ гр. Преславъ, за полза на Петко Василевъ гр. Шуменъ.

гр. Преславъ 12 XII 1928 г

Сждия-изпълнитель: Б. Каре

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 467

На 22 Декември 1928 г по изпълн. д. № 467|928 г ще продамъ въ с. Смѣдово публиченъ търгъ разни дви ми имоти, оценени 5000 принадлежащи на Еню Д. принковъ отъ с. Смѣдово, въ полза на Петко Васил отъ гр. Шуменъ.

гр. Преславъ 6 XII 1928 г

Сждия Изпълнитель: Б. Каре

Пресл. Сждия Изпълнител

ОБЯВЛЕНИЕ № 520

На 22 Декември 1928 г по изпълн. д. № 520|928 г ще продамъ въ с. Смѣдово публиченъ търгъ разни д жими имоти, оценени 3000 ва, принадлежащи на Харал Н. Прангаджиевъ отъ с. С дово, за въ полза на Пе Василевъ отъ гр. Шуменъ.

гр. Преславъ 6. XII 1928 г

Сждия Изпълнитель: Б. Каре

Шуменъ, Печатница „СПАСЪ ПОПОВЪ“ 111. — 1928 г